

„Forinden jeg her efterkommer den saaledes til mig rettede Opfordring, maatte det, for muligt at undgaa al Misforstaaelse af mine Udtalelser i saa Henseende, være mig tilladt at forudskikke nogle orienterende almindelige Bemærkninger.

Enhver saakaldet Skovdriftsregulering maa fornuftigvis gaa ud paa, først at fastsætte Driftsplanen — o: for hver ved Skovkomplexets Arealudmaaling og Beskrivelse udsondret „Afdeling“ at bestemme Træart, Driftart og Dmdrift, og i Overensstemmelse dermed at ordne Driftsklasserne, uafhængigt af Afdelingernes indbyrdes Vælggenhed, og dernæst — i Reglen særligt for hver Driftsklasse — at angive Hugstfølgen og beregne og fordele Udbyttet for et givet — kortere eller længere — Tidsrum. Ved Hugningsplanen og Udbyttfordelingen, der jo altid noie maa være knyttede til hinanden, bør en stadig Tilnærmelse til og muligt hurtig Opnaaelse af Normaltilstanden (normale Aldersforhold og normale Slutningsgrad) altid havees for Øie.

Hvad den første Del af Gjærningen (Driftsplanen) angaar, da maa der ved Spørgsmaalet om, hvorvidt den forhaandenværende Træart skal bibeholdes, eller med hvilke Træarter de ikke skovbevorede Afdelinger (de saakaldte Sletter) blive at tilkultivere, ei blot tages Hensyn til Jordbund og Vælggenhed (Froskflade, Vestenvind m. m.), hvilke Faktorer jo ganske vist til en vis Grad sætte — om jeg saa maa sige — naturlige Grændser for Valget af Træarten, eftersom denne er mere eller mindre fordringsfuld og haardsør, men ogsaa til Afsetningsforholdene — saavel de nuværende som de tilkommende, saavidt disse lade sig forudse — hvilken Faktor jeg vilde betegne som den økonomiske Begrændsning i Valget af Træarten, og som unegtelig maa blive den ovenmeldte naturlige Begrændsning underordnet, men som det indenfor denne vilde være aldeles meningsløst ikke at tage muligt Hensyn til — saavidt som det — bortset fra de klimatiske Hensyn — fornuftigvis maa være det statsøkonomiske Formaal ved alt Skovbrug, samtidig at tilfredsstille Befolkningens Trang til Skovprodukter og at sikkre en passende Forrentning af de i Skovbruget nedlagte Kapitaler. Heldigvis staa disse Formaal ikke i nogen indbyrdes Modstrid, thi spørges der om, hvorledes man da ved Valget af Træarten kan tage tilhørligt Hensyn til Afsetningsforholdene, saa kan Svaret kun blive dette, at man muligt gaaer ud paa at frembringe saadanne Sortimentter (Træart og Dmdrift, hvorom senere), ved hvilke man kan vente Frembringelsesomkostningerne dækkede ved de fremtidige Priser — og der gives neppe noget sikkrere Kriterium for Befolkningens Trang til givne Sortimentter end det, at den er villig til at betale, hvad Sortimentet af rette Træart ved den fordelagtigste eller nødvendige Dmdrift og ved rigtig Skovbehandling koster at frembringe. Det nytter ikke, at man her kommer med den Indvending, at det er vanskeligt eller umuligt at bestemme disse fremtidige Priser, thi det maa gøres, saafremt der overhovedet skal være Tale om et økonomisk rigtigt Valg af Træarten, og det vil for de fleste og vigtigste Sortimentter ikke være saa vanskeligt, som det synes, at bedømme, hvorvidt Frembringelsesomkostningerne kunne ventes dækkede ved Priserne, naar man forstaaer at tage alle de derhen hørende Omstændigheder tilhørligt i Betragtning (statistiske Data om Forbruget — rimelig Udset for Tilførsel fra andre Lande — Sortimentets Transportevne m. m.). Man kan ved saadanne Undersøgelser og Kalkuler tage mere og mindre Feil, og overhovedet vil der jo kun kunne være Tale om at anslaa disse fremtidige Priser tilnærmelsesvis rigtigt, men, som sagt, det maa gøres saa godt, det kan, naar man ved Valget af Træarten ikke vil gaa aldeles iblinde eller se bort fra al fornuftig Økonomi — og Frembringelsesomkostningerne lade sig ved fornøden Erfaring og Indsigt beregne med tilstrækkelig Nøjagtighed.

Driftsarten vil næsten altid, forsaavidt der kun er Tale om „Høstskovdrift“ og „Løvskovdrift“ være givne ved den vedtagne høiere eller lavere Dmdrift, men det er et besynderligt Faktum, at man hertilands — og navnlig ved Statsskovreguleringen — synes aldeles at ville overse den saakaldte „Mellemskovdrift“ — en Driftsart, der allerede længe